

عنوان مقاله:

پیش بینی امید به زندگی براساس سازگاری اجتماعی، تاب آوری و باورهای معنوی در مادران دارای کودکان کم توان ذهنی

محل انتشار:

دهمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اورینب هنرمند - کارشناسی ارشد مشاوره و توان بخشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمین، مرکزی، ایران

جمشید شهبازی - دکتری گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خمین، خمینی، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی پیش بینی امید به زندگی براساس سازگاری اجتماعی، تاب آوری و باورهای معنوی در مادران دارای کودکان کم توان ذهنی انجام شد. شامل مادران دانش آموزان ابتدایی کم توان ذهنی شهرستان خمین به تعداد ۵۰۰ نفر در سال ۱۴۰۱ بودند. حجم نمونه در پژوهش حاضر با استفاده از جدول مورگان و کرجسی تعداد ۳۸۴ مادران دانش آموزان ابتدایی کم توان ذهنی شهرستان خمین بود که با روش نمونه گیری هدفمند و در دسترس انتخاب شدند که پس از توزیع و جمع آوری پرسشنامه ها تعداد ۳۷۵ پرسشنامه به صورت صحیح کامل شده بودند و قابلیت بررسی را داشتند. ابزار پژوهش پرسشنامه های امید به زندگی اسنایدر و همکاران (۱۹۹۱)، سازگاری اجتماعی بل (۱۹۶۱)، تاب آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳)، باورهای معنوی جورج (۱۹۹۸) بود. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون پیرسون، رگرسیون چندگانه و پیش فرض های آن توسط نرم افزار SPSS۲۶ استفاده شد. نتایج نشان داد هر سه متغیر سازگاری اجتماعی، تاب آوری و باورهای معنوی قادر به پیش بینی امید به زندگی می باشند ($p < 0/05$)، به این صورت با اطمینان ۹۵ درصد سهم سازگاری اجتماعی ۲۳ درصد، سهم تاب آوری ۳۳ درصد و سهم باورهای معنوی ۴۴ درصد می باشد. بنابراین با اطمینان ۹۵ درصد می توان گفت باورهای معنوی بیشترین سهم را در پیش بینی امید به زندگی مادران دارای کودکان کم توان ذهنی دارد.

کلمات کلیدی:

امید به زندگی، سازگاری اجتماعی، تاب آوری، باورهای معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1682610>

